

אנדריי קריינפולד, רחוב אוקמיבר עיר טורט קול, קרה קלמקיה,
קוקסטן, היה בסיליבסקי, עומד לברוח, אך אין לו אמצעים. למסור
זאת למערכת סוצ. וויסטניק. למסור עוד לעתון זה, שכתב העתון
קולר זליגר מאודיסה נמצא בעיר טורקסטן, קוקסטן.
סיומה נמצא באיזוליסור של ניו'נה אורלסק. היתה
לו צייגה. נשרו כל שניו ושערותיו. שחפת חזקה. שולחים לו
חבילות העולות 50 רובל לחודש - שמנים, חלב. רק הוריו ואחיו
יש להם הרשות לשלוח דבר מה. עוד שנה ושני חדשים ישב באיזוליסור,
אחר כך יש לו "ססילקה" לשלוש שנים.

ו' סיון
25 מאי
יום ו'

ישיבת ועד הסניף עם חברינו במזכירות מ.ס.י.

בשהים יצאהי עם בריל לבן שמן. נסעו אחנו באוטו
פוליה, גאולה, רננה. הנחג לקח גם את אשהו ילדו וילדתו. בדרך
בא לקראתנו אוטו מבן שמן שבא לקחת את בריל. שני האוטומובילים
החלו להתחרות במהירות. האוטו שלנו עבר את האוטו השני סעמים.
נסינו מכביש ירושלם בדרך לבן שמן. מעבר לפסים הדרך טובבה.
האוטו בתוך החחרות רץ במהירות גדולה ושהגענו לסבוב לא הספיק
האוטו לסוב כראוי וראיהי שאנו נפול מעל הכביש. בהרף עין
הרגשתי שנשיכתי מסקה, כאילו מי שהוא מחניק אותי. התאבקתי

להחזיר הנשימה - לשוא. כעבור זמן מה שבה אלי נשימתי ופקחתי עיני: שכבתי על השדה. מסביבי היו מוטלים כל בני לויתי שטופים בדם. רננה ישבה במעלה החעלה, על יד האוטו, ופניה נוראים. עיניה מלאות דם. פניה - שטופים דם. ניגשתי אליה. קצה אפה, מקצה אחד של העין עד השניה היה חתוך חתך עמוק. הדם נזל בשפע מחור האף ומחוצה לו. פיה היה מלא דם, ולא יכלה לבכות כי נתנקה משטף הדם. סחיתי את פניה במטפחת ומיד שוב נתמלאה דם. ניגשתי לפנינה. היא שכבה וכולה דם. לאורך אפה חתך עמוק. אשחרו של הנהג שכבה בלי נוע. חזה פצוע פצע עמוק; כל פניה וגופה מלאים חתכים. מכל הנוסעים נמצאו רק שלשה בלי דם: גאולה, הנהג, ברל. ניגשתי לברל; הוא שכב בחעלה. שאלחיו לשלומי וענני בהנועת עין ופה שאינו יכל להתנועע, כנראה נשברו עצמותיו. הרגשתי כאב עצום בתל ובראש. הדם נזל מספתי. כל בגדי היו בדם. מחזה מהריר כזה לא ראיתי עוד בחיי. האוטו עמד נשקן לעץ. כנראה החנוש בעץ והשליך את הנוסעים החוצה.

שרף וחבר שני שנמקו באוטו שבא לקראתי הביא סרמלה אוטו והעבירו כלנו שמה. גאולה התאוננה שקשה עליה הנשימה. פניה היו חבוטים, אך בלי פצע. רק סימן שחור מארך.

הביאו אותנו לבית החולים הממשלתי ברמלה. שני רופאים ערבים טפלו בנו. ניגבו הדם, חפרו החתכים, קשו זריקות נגד הרעלת דם.

בקשתי את שרף לטלפן לחל אביב לבלוך. לאחר שחפרו לרננה השכיבו אותה והיא נרדמה מיד. פוליה התאוננה קשה על

כאב ביד. חכינו הרבה זמן לאנשי חל אביב. גאולה חדלה להתאונן
על חוסר נשימה. רננה נרדמה, ואחרי השינה היתה עליזה. סוף סוף,
כעבור שלש שעות באו מחל אביב, שני רופאי הדסה, אחיות, חברים.
לא היה אמבולנס ועוד אי אפשר היה לשלוח את הפצועים קשה - ברל,
אשת הנהג, לח"א. פוליה, אני וילדי נסעו באוטו אחד. רננה'לה
פחדה להכנס לאוטו. הביאו אותנו להדסה. המון גדול חכה שם.
שוב חבשו את פצעינו, קשו לי ולרננה זריקות, בדקו את החפצים שלנו,
ושלחו אותנו הביתה.

י"ח סיון
6 יוני
יום ד'

בביתי ישיבה וזה"ח. אישרנו 4 לירות לסורה בשביל
כנרת (קבוץ השה"צ) לארבעה חדשים. הקבוץ יתן לסורה אוכל.
החלטנו להודיע לחל עדש בלפוריה ומרחביה, שאינם מכניסים את
חלקם בעד החנוך, שנסגור את המוסדות. בררנו את ענין אוהל.
הצעהי שנעשה ישיבה מורחבת בהשתתפות הוה"פ, המערכת וזה"ח לדון
על הבטחת קיומו של אוהל: חקציב, עבודה לחברים, בסוס "למען
אוהל", היחסים עם הבימה.